

mig ganske kort, idet jeg ikke skal spille det høje Tings Tid med at gennemgaa de enkelte Bestemmelser her.

Jeg har den Ære paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, idet jeg er klar over, at det vilde være et Gode, om Lovforslaget kunde gennemføres, inden Rigsdagssamlingen slutter, skønt der kun er kort Tid tilbage. Jeg tvivler ikke om, at naar dette Lovforslag ophøjes til Lov og træder ud i Livet, vil det blive modtaget med megen Paaskønnelse ude omkring i Landet. Jeg skal ikke tale om de mange praktiske Ting af teknisk Art, som betyder en stor Forbedring af den kommunale Valglov, jeg skal blot nævne, at den almindelige Vælger nu faar nogen Indflydelse paa Kandidatlisterne ved at kunne stemme paa bestemte Personer, og at der ikke spildes saa mange Stemmer som nu i Tilfælde af, at det paa Grund af lokale Forhold gøres nødvendigt at opstille mange smaa Lister. Efter det foreliggende Lovforslag vil der, naar det bliver til Lov, ingen Stemmer gaa til Spilde ved, at der er en hel Del smaa Lister, naar de blot har Valgforbund med hinanden. Dette er efter mit Skøn en betydelig Forbedring af den nuværende Lov og en Forbedring, som sikkert vil blive hilst med Glæde ud over Landet. Man har Gang paa Gang mødt dette, at man har været ked af den Rækkefølge, Kandidaterne har haft paa en Liste; dette stod man jo ganske magtesløs overfor, man havde kun at stemme paa Listen. Nu vil det være muligt for den almindelige Vælger at rokke ved dette, og set fra et demokratisk Standpunkt maa jeg ogsaa holde paa, at det er en betydelig Vinding, at vi lægger Afgørelsen mere ud i den almindelige brede Befolkning.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Jensen: Jeg kan ikke ganske billige den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Venstre fremsatte om, at denne Sag er velkendt. Den blev sat paa Dagsordenen i Fredags, og man kunde ikke faa fat i Lovforslaget med de Ændringer, der var foretaget i Folketinget, før om Lørdagen, saa jeg synes nærmest, det er gaaet med Iltogsfart. Derimod har der ikke været megen Fart i den indre Udvikling af selve Lovforslagets Paragraffer, i den Henseende har man været forsigtig og varsom, for at Udviklingen ikke skulde gaa alt for hurtigt fremad, og den højttærede Ministers

oprindelige Forslag var jo endnu langt mindre præget af Frisind end det nu foreliggende Lovforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting. Hvis man tager det fundamentale for Vælgerne, nemlig Aldersgrænsen for Valgretten, ser man, at den hidtil gældende Aldersgrænse, de 25 Aar, er bibeholdt. Det ser egentlig efter min Opfattelse underligt ud, at en Mand eller Kvinde skal være 25 Aar for at kunne deltage i kommunale Valg, naar man har sat Myndighedsalderen til 21 Aar. De paagældende maa gerne betale Skat, de maa gerne paatage sig Besværlighederne, men de har ikke noget at skulle have sagt. Jeg tror ikke, der vilde ske den allerfjerneste Skade, hvis man satte Valgrets alderen til 21 Aar. Jeg tror tværtimod, at de unge Mennesker i vor Tid har Forstaaelsen af, hvad de indlader sig paa, naar de gaar til Valg, og jeg synes, at det kun vilde være et Retfærdighedskrav, om man, naar man nu reviderer Loven om kommunale Valg, foretog en virkelig Revision og ikke indskrænkede sig til at lave lidt om paa nogle Paragraffer, men nedsatte den høje Valgrets alder.

En anden uheldig Bestemmelse er Opholdsbestemmelsen. Det er jo særlig de mindre bemidlede, Opholdsbestemmelsen gaar ud over. En Indehaver af en stor Virksomhed, en Købmand, en Grosserer, en Fabrikant, bor paa et bestemt Sted, han skal ikke flytte fra Sted til Sted, men de mindre bemidlede maa ofte rejse omkring efter, hvor Arbejdet er, eller ogsaa bliver de drevet ud, fordi der er Bolignød, saaledes at de maa flytte et andet Sted hen. Disse Mennesker faar Lov til at betale deres Skatter til Kommunen og bære deres Byrder i den ene eller den anden Kommune, men man fratager dem deres Valgret. Nu er der jo i det foreliggende Lovforslag sket en Ændring til det bedre, men jeg synes, man godt kunde have været noget mere frisindet og være gaaet ned til et halvt Aar i Stedet for til 15 Maaneder.

Paa samme Maade har man ogsaa søgt at gøre den, der har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, umulig som Vælger til Trods for, at der kan være saa mange Forhold, der taler for at lade en saadan Mand bevare sin Valgret. Han bliver jo sat i Skat til Trods for, at han har faaet Understøttelse. Er han syg, eller er hans Hustru eller Børn syge, og det kniber med at skaffe det daglige Brød, har han ingen Steder, han kan gaa hen og laane. Det har andre, mere velstillede Borgere. Hvis der kommer lidt i Vejen for dem, hvis de staar og skal bruge Midler, er der altid nogen, som kan